

Nové stromy v betónovej džungli v Piešť'anoch

Viac ako tridsať dobrovoľníkov vysadilo v piatok 17. novembra na sídlisku Adam Trojan 119 stromov a krov. Iniciátori podujatia – občianske združenia Živá Planéta a Pre Prírodu – venovali najkrajšiu a najväčšiu mladú lipu pamiatke nedávno zosnulého ornitológa a ochrancu prírody Viliama Kubána.

„Vysadili sme pôvodné dreviny ako borovicie, smrek, javory, platany, kaliny, lipy alebo čerešne, ktoré budú vhodne dopĺňať už existujúcu sídliskovú zeleň,“ hovorí člen občianskeho združenia Pre Prírodu Peter Demko. Ruku k dielu priložili okrem ekológov aj študenti Strednej záhradníckej školy poľnohospodárskej v Rakovciach, skauti, členovia Apoštolskej cirkvi a **turistického oddielu Kamarát z Partizánskeho**. Iniciátorské občianske združenia vytvorili spoluprácu s mestom Piešťany vďaka projektu UrbEko (trvalo udržateľný rozvoj miest a zmiernenie negatívneho vplyvu zmeny klímy), ktorý vypracovalo Regionálne environmentálne centrum v Bratislave. **Člen OZ Živá Planéta Vlado Dobias (odborný garant KST Kamarát)** vysvetľuje: „Dostali sme grant z Európskej únie a Ministerstva životného prostredia SR na nákup stromov. Projekt UrbEko sme spojili s už existujúcim plánom mesta.“ Vďaka ekológom a sponzorom, ktorí im pomohli s technickým zabezpečením prác, s občerstvením pre dobrovoľníkov a venovali aj pamätnú lipu Viliama Kubána, sa trajanská betónová džungľa stala o čosi zelenšou. (ebbi)

PIEŠŤANSKE NOVINY

* * *

Štátny sviatok Deň boja za demokraciu sme využili naozaj naplno. Boli sme piati z KST Kamarát, ktorí bez váhania prišli pomáhať dobrej veci. Aj preto, že veľký podiel na celom projekte výsadby v Piešť'anoch mal náš člen a odborný garant pre ekoaktivity klubu - Vladko.

Až ma mieste v betónovej džungli sme žasli, s akými obrovskými stromami sa budeme pasovať. Míma ako naša druhá garantka a študovaná záhradná architektka riadila práce aj našej malej partie a predvšetkých ostrihávala spolu s našou Alou stromy ešte pred výsadbou. Stretli sme tam skvelých ľudí. Naozaj. Nálada bola výborná, aj počasie prialo.

Čo ma však najviac sklamalo a šokovalo? Že ani jeden obyvateľ sídliska neprišiel pomôcť. Naozaj ani jeden. Boli sme všetko vlastne cudzí ľudia, ktorí na sídlisku boli po prvýkrát v živote, a nemali sme k nemu nejaký osobný vzťah. Prišli nadšenci, ktorí od samého rána do neskorej noci chceli týmto ľuďom ozdraviť bývanie. Zadarmo. A oni nič. Iba pozerali z oblokov svojich holubníkov. Ani pohár vody nám neprinesli, ani sa nepristavili, ani slovko ďakujem, alebo bude to určite pekné a dobré... Nič.

Naozaj bola tma tmúca, keď sa dosádzali posledné stromy a keď Vladko, ako hlavný koordinátor nakladal náradie spolu s Petrom Szabom na nákladné auto. My sme odchádzali domov neskoro večer, jeho i Mimu ešte čakala robota na druhý deň.

Ala